

som dette er, skal det være mig en særdeles stor Fornøjelse at imødegaa et saadant Forslag paa selv samme Maade, som jeg i Dag har anvendt ligeoverfor dette Forslag.

Naben: Da nærværende lille Lovforslag efter min Mening slutter sig til den Mand, der gaar igjennem Hegnsloven af 6te Marts 1869 — det slutter sig nemlig til dens Mand, idet det gaar ud fra, at, naar et Hegn ved saghyndigt Skjøn er blevet erklæret for skadeligt, saa skal det kunne fjernes — kan jeg ikke finde den Tanke, der her er gjort gjældende, urigtig, og har for mit Vedkommende ikke Noget imod, at Hegnsloven bliver given en saadan Udvidelse, at man kan faae Trær, der staa i et Hegn paa den anden Side af en Wei, borttagne. Man kan meget godt tænke sig det Tilfælde, navnlig i de bedre Egne, hvor Weiene som oftest ere meget smalle, at en saadan Række Trær paa et Hegn kan gjøre meget stor Skade paa den anden Side af Wei'en. Naar man f. Ex. tænker sig en 7 à 8 Alen bred Wei, der løber fra Ost til Vest, og man tillige tænker sig, at en Mand, hvis Eiendom ligger Syd for Wei'en, falder paa at opelste en Række Popler, f. Ex. i en Høide af 20—30 Alen paa sit Hegn, saa er det aldeles klart for mig, at dette kan medføre meget betydelig Skade for den Nabo, der ligger paa den anden Side af en saadan snever Wei. Nu er det slet ikke sagt, at den, der raader for Wei'en, Kommunen eller den private Wei'eier, bekyrrer sig om, at disse Trær stygge over Wei'en; det kan være muligt, at Vedkommende ikke ved nogen Henvendelse til Wei'eieren kan faae noget Resultat frem, og i det Tilfælde mener jeg, at han aabenbart burde have en Udvei til at faae et saadant skadeligt Hegn fjernet. Jeg kan saa meget mere dele denne Betragtning, som det staar for mig, at Cierne af slige skadelige Hegn, Hegn, som et saghyndigt Skjøn har erkjendt for ulovlige, ere blevne i høj Grad begunstige — det er i det Mindste min Anskuelse — den Gang, vi i

sin Tid vedtog Hegnsloven; i thi Cierne af saadanne Hegn skulle ikke alene have fuldstændig Godtgjørelse for Opførelsen af et nyt lovligt Hegn, men der blev ogsaa tillagt dem fuldstændig Erstatning for Værdien af det gamle ulovlige Hegn; det var efter min Anskuelse en dobbelt Godtgjørelse. Jeg var Medlem af det Udvalg, der behandlede Hegnsloven, og tillod mig den Gang at stille Endringsforslag gaaende ud paa at forandre dette Forhold, idet jeg mente, at, naar et saadant Hegn, som var blevet erkjendt for at være skadeligt og ulovligt, skulde fjernes, saa skulde derfor kun betales, hvad det kunde koste at opføre et nyt lovmæssigt Hegn; men dette Endringsforslag blev forkastet, og den Bestemmelse, der staaar i Hegnsloven, blev vedtagen, at Cierne af slige ulovlige Hegn skulde have baade Godtgjørelse og Erstatning; altsaa, som Ordspøget siger, baade i Pose og Sæl, hvis Nogen ønskede et saadant Hegn fjernet. Naar den ærede Minister udtalte, at hvis man vedtog et saadant Lovforslag, saa kunde den ene Part tvinge den anden til at borttage Trær, saa at sige under alle eller i alt Fald under mange forskellige Forhold, da kan der efter min Anskuelse slet ikke være Tale derom, hvad dette Lovforslag angaar, thi derefter kan der kun være Tale om de Trær, der staa paa et Hegn, og ikke om Trær, der staa paa andre Steder, og desuden kan der jo kun være Tale om Trærnes Fjernelse, naar et saghyndigt Skjøn kommer til det Resultat, at de ere mere til Skade for den klagende Nabo, end de ere til Gavn for Cieren; det er den eneste Maade, hvorpaa man kan faae et saadant Hegn bort, thi kommer det saghyndige Skjøn til det Resultat, at Trærne ere til større Gavn for Cieren end til Skade for den klagende Nabo, saa kan denne slet ikke faae dem bort. Jeg vilde have fundet det heldigere, ikald den omtalte Overlandvæsenkommission var kommen til det Resultat, at slige Trær burde have været fjernede, thi jeg indser det Urigtige i, at man efter saa kort Tids Forløb søger at forandre